

udtaler sig, bliver det af og til fremstillet, som om dette nærmest er det største problem, man efterhånden har i folkeskolen. Og det er jo selvforstærkende, for pludselig siger forældre: Uha, folkeskolen er noget skidt, for nu er der også alle de tosprogede; og hvad ved jeg. Det kunne være, at vi skulle få sat det i den rigtige proportion.

Det betyder ikke, at vi ikke skal tage det alvorligt. Men det betyder måske, at vi skal passe på, at det her ikke bliver en panikdiskussion, og at det ikke pludselig bliver noget, hvor man overreagerer i forhold til det reelle indhold i det og glemmer de fornuftige løsninger.

Jeg er lidt fascineret af den skoleborgmester, som jeg tror er SF'er, og som har udtalt sig om, at man skulle koncentrere sprogene i skolerne, sådan at skolerne koncentrerede sig om ét eller to fremmedsprog i stedet for at skulle kunne en hel masse, og dermed gøre ressourcerne mere effektive. Lad os se på sådan et forslag. Jeg mener også, at SF's ordfører her i dag nævnte det.

Vi vil i det hele taget gerne være med til at lave alle de praktiske tiltag, der kan være med til at løse det her problem. Der er ingen, der skal komme og sige, at vi ikke tager det alvorligt, men derfor behøver man ikke at være kvotetilhænger eller afskaffelse af modersmålsundervisningstilhænger. Man kan godt tage det alvorligt alligevel.

Og lad os så i udvalget og i den kommende debat med udgangspunkt i de her forslag, med udgangspunkt i det, der er sket i debatten i dag, tage den diskussion, der forhåbentlig kan føre til, at vi dels får løst mange af problemerne og dels sørger for, at myterne og modsætningerne ikke trives, for det er et godt sted at starte. Går det galt, er vi meget, meget langt henne mod det konfliktsamfund, som nogle af os benægter vil komme, men hvor vi – hvis vi handler forkert – kan være med til at tilskynde en udvikling, som vi bestemt ikke ønsker.

Debatten er velkommen, men ikke alle løsningerne; vi står ikke jublende over for de forslag, der foreligger, men lad os se, om vi ikke kan finde frem til nogle skridt i den rigtige retning.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 89, hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg vil gerne takke for den – synes jeg – positive modtagelse, vort forslag har fået stort set hele vejen rundt, nogle steder måske mere end andre. Men jeg synes, der har været en sober tone i debatten om et selvsagt ømtåligt emne, og det synes jeg er godt.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i den sidste ordførers, hr. Peter Duetofts, bemærkning om, at nu skal vi ikke handle i panik. Nej, det skal vi ikke. Men det er min opfattelse, at det alligevel haster, og man kan godt opføre sig fornuftigt og med omtanke, selv om det skal gå hurtigt.

Vi har her i nat fået de seneste oplysninger som svar på spørgsmål fra Uddannelsesudvalget om udviklingen i antallet af tofremmedsprogede i folkeskolen; en slags prognose for de næste 5 år. Den viser, at hvor vi nu har omkring 30.000 tofremmedsprogede i folkeskolen, vil vi have op mod 50.000 om 5 år. Det er en ændring i forhold til den prognose, der blev givet til Uddannelsesudvalget for bare 3 uger siden, dengang var tallet 45.000. Og så må man spørge sig selv: Hvor længe holder det? Vi må vistnok alle sammen tilstå eller erkende, at udviklingen går hurtigere, end vi havde regnet med, og så må vi også agere, selv om det ikke skal være i panik.

Det er min opfattelse, at det arbejde, man har sat i gang i Byudvalget og med integrationspuljen, er udmærket; men det er jo noget, der skal løbe over 4 år, og det mener jeg ikke vi kan vente på. Jeg mener sagligt set ikke, vi bare kan vente 2-3 år endnu og til den tid se på de erfaringer, der kommer fra de forskellige forsøg, der prisværdigt nok er sat i gang, og agere på den baggrund, for så er det for sent.

Det er nemlig ikke rigtigt, som hr. Peter Duetoft sagde, at det kun er et lille problem, og at kun 13-14 skoler har flertal af tofremmedsprogede og noget i retning af 40-42 skoler har mere end en tredjedel eller 30 pct. tofremmedsprogede. Tallet vokser jo hurtigt, det er snebolden, der ruller. Den er ikke så stor nu, men det bliver den ganske hurtigt. Og når landets største kommune, Københavns Kommune, i dag har 24 pct. som gennemsnit for hele kommunen for antallet af tofremmedsprogede elever i folkeskolen, er det vist et ganske stort problem.

Der er en ting mere, som jeg først og fremmest vil sige til dem, jeg opfattede som mest forbeholdne over for forslaget – jeg ved ikke, i hvilken rækkefølge jeg skal tage dem – De Radikale, SF, Enhedslisten, måske også CD: Tag ikke